

agrararia

Revista asociațiilor studențești din Institutul Agronomic Timișoara

16

ianuarie

1972

Convorbiri ale păcii și prieteniei!

La invitația tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România — tovarășul Iosip Broz Tito, președintele Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, președintele Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, a făcut — în zilele de 23 și 24 noiembrie 1971 — o vizită de prietenie în țara noastră.

Primirea caldă făcută președintelui Tito de populația Timișoarei și de cei aproape 14 mii de studenți a oglindit, încă o dată, profundele sentimente de prietenie și stimă, solidaritatea istorică dintre popoarele română și iugoslavă.

Așa cum a relevat comunicatul comun, dat publicității după încheierea vizitei, în cadrul convorbirilor s-au purtat discuții privind problemele vieții internaționale contemporane, căutându-se, totodată, căile de adâncire a relațiilor dintre partidele și statele noastre, ca o contribuție la cauza păcii și socialismului în lume.

Sînt semnificative în acest sens cuvintele de prietenie adresate de tovarășul Iosip Broz Tito: „Cred că ne întoarcem din această țară vecină, prietenă, cu rezultate bune. Vom avea ce spune popoarelor noastre, cărora le vom transmite simpatia de care ne-am bucurat din partea poporului dumneavoastră în acest oraș; vom fi interpreții fideli, la noi, ai acestei simpatii a orașului dumneavoastră, transmîșîndu-le popoarelor noastre că au în poporul român un prieten foarte bun și că perspectiva noastră este foarte pozitivă”.

Rezultatele rodnice ale convorbirilor, ca și însemnătatea acestei vizite au fost subliniate de cuvintele secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu: „Consider că tot ceea ce noi am discutat corespunde pe deplin intereselor partidelor și popoarelor noastre, intereselor tuturor țărilor socialiste, mișcării comuniste și revoluționare și izvoarește din dorința sinceră de a face totul pentru triumful ideilor socialismului, păcii și cooperării internaționale”.

Impărtășind aprecierile făcute de tovarășul Nicolae Ceaușescu, în legătură cu această fructuoasă întîlnire, opinia publică din țara noastră și-a exprimat satisfacția deplină privind vitalitatea relațiilor româno-iugoslave — exemplu a colaborării dintre două țări socialiste care își respectă reciproc suveranitatea și independența națională.

O pagină memorabilă în istoria Timișoarei universitare — prezența în mijlocul studenților a secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU

Timișoara universitară a înseris, în ziua de 25 noiembrie 1971, o pagină memorabilă în istoria ei, prin prezența secretarului general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu în mijlocul studenților și a cadrelor didactice, care au văzut în aceasta încă o dovadă a grijii și prețuirii de care se bucură învățămîntul superior în țara noastră, responsabilitatea pe care școala superioară românească o are în formarea omului nou, înzestrat cu o înaltă conștiință socialistă, revoluționară.

Atmosfera generală în care gazdele l-au primit pe conducătorul iubit al partidului și statului nostru, s-a caracterizat printr-o puternică eferescență creatoare, generată de măsurile elaborate de Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 3-5 noiembrie, privind îmbunătățirea activității politico-ideologice și ridicarea nivelului general al cunoașterii.

Vizitele făcute în laboratoare, în ateliere și în amfiteatre, indicațiile date, ca și discuțiile purtate cu studenții și cadrele didactice au constituit un nou prilej de meditație, de mobilizare conștientă și responsabilă în găsirea celor mai eficiente căi pentru perfecționarea și modernizarea învățămîntului, a soluțiilor de maxim-randament formativ.

La consfătuirea de lucru la care au participat colectivele de conducere ale celor patru institute de învățămînt superior, secretarii comitetelor de partid și reprezentanții asociațiilor studențești, tovarășul Nicolae Ceaușescu a făcut o serie de recomandări privind necesitatea permanentei adaptări a învățămîntului superior la cerințele noi ale fiecărei etape de dezvoltare a societății noastre.

Secretarul general al partidului a atras atenția asupra importanței pe care o are, în procesul formațional, investigarea proprie a unor noi probleme, căutarea

judecărilor de valoare și a soluțiilor viabile. „Procesul de învățămînt trebuie perfecționat continuu, trebuie ținut seama că în această epocă a uriașei revoluții tehnico-științifice este necesar să ne preocupăm permanent de ridicarea nivelului general al învățămîntului, de dezvoltarea cercetării științifice, de o strînsă legătură cu producția, pentru că numai așa vom putea ține pasul cu noile cucciriri, numai așa învățămîntul nostru, oamenii de știință, cercetătorii noștri, vor putea să-și îndeplinească menirea lor”.

Dragostea și recunoștința adîncă față de conducătorul partidului, sentimentele noastre de stimă și prețuire pentru grija părintească pe care ne-o poartă, au fost exprimate de prof. dr. Iulian Drăcea, rectorul institutului. „Sîntem hotărîți să nu precupețim nici un efort pentru traducerea în viață a hotărîrilor partidului și statului nostru, pentru îmbunătățirea continuă a procesului instructiv-educativ, pentru legarea mai strînsă a învățămîntului cu activitatea practică, astfel încît să dăm agriculturii noastre socialiste specia-

liști cu o temeinică pregătire profesională și o înaltă conștiință cetățenească revoluționară”.

Largile posibilități materiale și spirituale impuse de necesitatea acestor transformări calitative, ne îndreptătesc să asigurăm conducerea de partid de transpunerea lor deplină în viață. Fondurile substanțiale de investiții acordate institutului pentru construirea de noi spații de învățămînt și cercetare, ca și participarea efectivă a tuturor cadrelor didactice, a întregii mase de studenți a institutului la îndeplinirea indicațiilor deosebit de prețioase ale secretarului general al partidului se vor răsfrînge pozitiv asupra întregii noastre activități îndeplinind exemplar sarcina fundamentală a învățămîntului, a școlii — formarea tineretului ca participant activ la opera de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, la construirea comunismului pe pămîntul patriei noastre.

Lector univ. NICOLAE PITROP

Cîntec

Partidului

Te vom urma și-o zi nemărginită
va-ncepe aici urcînd ca niciodată
pe-aceste guri de rai, de licare spuzită
și semne sidefii — bătrîna vatră

vor fi în jur doar ochiuri de răcoare
și umbre albe fluturînd batiste
și-o stea va lumina pe-un cer mai mare
vîrful cu dor al erei comuniste.

NICOLAE BADILESCU

Au fost colegii noștri...

Scrisoare de pe crișuri

Se întâmplă adesea, atunci când nu știi nimic despre o biografie când locurile unui anume colț de lume îți sînt străine, când nu cunoști decît din auzite geografia locurilor, să așezi după o logică a sufletului gândurile și faptele, să-ți închipui siluetele sutelor de case, de cămine culturale, de școli ale așezării sub invazia lucitoare a ceasurilor fantastice ale zilelor de azi ale satului românesc.

Drumurile duc atunci printre porți încrustate și grele, printre ziduri în alb și, oriunde ai rătăci, chipurile și faptele oamenilor îți cheamă cu deosebire uimirea — chipurile duc în privirea lor ceva din dimensiunea unui timp care le aparține, iar faptele — asemeni izvoarelor care pleacă în lume — poartă dincolo de hotarele așezării, întregul univers al muzicii aceleia ciudate dată de mulțumire.

Iar dacă e toamnă, dacă e anotimpul când oamenii așteaptă alegerea lacrimilor din soarele adunat o vară în boabele strugurelui, când cimpul stă gata să primească zăpada și vîntul, aceeași logică a simțurilor te îndeamnă să ascuți...

De undeva de la capătul țării, dintre crișurile cu nume de baladă, din Olcea ascunsă sub crengi pline de fructe inginerul Nicolae Bogluț, ne scrie cu bucuria dată de împlinire, cu mîndria pe care o înțelegem, despre cooperativa agricolă din Belfir și despre un om de acolo, despre faptele medicului veterinar Florin Luca.

Cîteva vorbe conturează geografia, destiul și imaginea oamenilor de acolo. Cîteva vorbe pe care citindu-le sufletul imaginează sutele de mii de tone de cereale, se umple de bucuria din casele

chemate sînt valuri subțiri, borangie tremurător prin care răzbate cu nostalgie bărbătească despărțirea de amfiteatrele în care s-a format, îndemnul de atunci și urările părintești de mai bine ale profesorului dr. Iulian Drăcea — ... un bun specialist trebuie să fie și un bun conducător, un om care își păstrează aproape de simțuri drumul ales în viața, care pune suflet în tot ceea ce face...".

Și astfel a fost...

Acum studentul de ieri înțelege mai bine ca oricînd în ce fel pot rodi încercările la care anii de la absolvire încoace l-au pus. Acum pentru el de atunci rezonanță preceptele teoretice de dăruire. Spre tot mai bine îl poartă recumpănitore, neastîmpărul rămas oamenii de după anii petrecuți printre Haș, Teocolo. Poate că alături de Ioan Școate la dor Tărău și Aurel Urgur nu-și scoate la lumină numai neistovita dorință de a munci, ci și căldura inimii care îl apropie de acestea.

Și poate că de fiecare dată cînd rodul celor patru cooperative este împărțit, el simte certitudinea dăruirii sale, utilitatea altor luni și duminici și săptămîni lăsate cu inima deschisă oamenilor de acolo.

(după un material primit de la Nicolae Bogluț, inginer șef la C.A.P. Olcea — Călacea, județul Bihor).

abia înălțate, de tot ceea ce se cheamă condiția vitală a omului modern din lumea rurală a anilor acestora. Amintirile

ROMÂNIA modernă

ra din 3-5 noiembrie 1971, la care s-au adăugat dezbaterile în adunările deschise ale organizațiilor de partid, în plenare lărgite, în presă, la radio și televiziune, analizîndu-se, în acest fel, multilateral activitatea desfășurată în toate sectoarele și evidențindu-se dorința împlinirii în mai bune condiții, mai eficient, a politicii partidului nostru.

Inregistrînd ecoul pe care l-au avut în mase problemele de larg orizont ale implicațiilor revoluției tehnico-științifice asupra dezvoltării sociale, asupra literaturii și artei, recenta plenară a constatat că dezbaterile și aprobarea lor au fost cu adevărat unanime, că s-a dovedit încă o dată unitatea partidului, a poporului, că întreaga noastră societate este conștientă că libertatea cucerită poate fi apărată, menținută și promovată numai de un popor luminat ideologic și cultural. Plenara a constatat de asemenea că grandioasele edificii ale construcției societății socialiste multilateral dezvoltate pot fi realizate doar de constructorii conștienți de destiul lor, că democrația exprimată prin participarea întregului popor la conducerea treburilor statului se poate realiza efectiv și deplin numai atunci cînd fiecare membru al societății este înarmat cu vaste cunoștințe politice și tehnico-științifice.

Din foarte multe idei de aur și gânduri luminoase cuprinse în expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, am trecut-o în sufletul nostru și pe aceea că trebuie „să acționăm ca o familie unită care dorește să-și ocupe în lume un loc tot mai respectat și demn, loc cucerit prin muncă și printr-o politică de colaborare, prietenie și pace” am trecut căldura acestei idei în suflet și înțelegem mai bine acum, ce înseamnă socialismul pentru o țară liberă și pentru un popor încrezător în destiul lui.

Am trecut în sufletul nostru lumina ideii că, „în viitor vom avea nevoie de mai multă muzică de și mai multă poezie” și avem acum imaginea societății noastre de miine inobilată de comorile artei și ale spiritului.

Am preluat și am trecut în mîntea și sufletul nostru conciziunea ideii că, „viața poporului este infinită în diversitatea ei” și am înțeles că trebuie să fim generoși, că ni se cere să respingem închistarea dogmatică, îngustimea simplistă și schematică.

Am preluat toate ideile secretarului general al partidului nostru și le păstrăm în suflet ca o singură deviză pentru destiul României socialiste. Le-am preluat pentru a le transforma în realități, pentru a ne forma, pentru setea noastră de nou și dezvoltare. Le-am preluat pentru că în ele se prefigurează viitorul neamului, pentru că prin ele ne înfăptuim destiul, pentru că prin ele înălțăm această țară mare și demnă — pe care o dorim sub soarele generos al comunismului.

muzicală

Am cîntat mult cu ochii
am uitat, am uitat plăcerea
de a-i ascunde în pumni.

Imn

Te-am regăsit ca pe un imn
pe buzele celor mulțumiți
gîndind la lumină
s-au la vînturile care coboară
spre al toamnei asfințit.

Mîinile mele sînt strune.
Poate mă prefac în vioară
sau în cioburi de simfonie.

S-a împlinit încă o horă
rotită în trunchi
a frunzelor obosite
să viseze verde

S-a împlinit în mine
horă a cîta?
Și-au ars niște aripi obosite
să viseze zbor.

Rîdea, rîdea soarele ascuns
în cenușă
cu gîndul în sevă de frunze
cu ramul creșteam
încofîț în tîlpile mele...
Și-ncepusem să fiu una cu tine
bradule,
cînd mi-ai cerut înapoi verdele,
verdele ram.
Dinții soarelui mi-arată
cum pot
să ți-l dau, să ți-l dau înapoi verdele,
verdele ram.

CAMELIA COCRIȘ

Toamnă

Odată cu tine
tristețea-mi prin aerul umed
însoată
uscată, optuză și tristă

O, veștedă
a verii sublimă ultimă șoaptă
cum ploaia în noroi nu te-nchină!

TRAIAN COSTI

D A R

Stampă

Din dorința de înfînt
mi-am luat norii ca aripi
aveau culori miraculoase,
aveau chipuri schimbătoare
și-n fiecare aripă
aveam o inimă cit cerul

ION CRIȘAN

debut

ioona rauschan

Copil pe care poezia l-a cuprins
înainte de a uita jocul, ca o nevoie de a
fi înțeles.

Căutare copleșitoare și vis alb prins
în mrejele unui nobil rit luminînd un suflet
încă tînăr...

Blînd-copil pornit în superba aventură
a căutării celui care se vrea, cu inima mai
larg deschisă razelor albastre.

Iată ce gânduri mă stăpînesc acum,
cînd țin în față desenele și versurile
Ioonei Rauschan, pe care o întîmpin cu
afețiune și emoție la intrarea în existența
cu foșnete mătăsoase și frumuseți numită
poezie.

N. B.

Am să-mi încep dansul

Am să-mi încep dansul
care îmi va da o nouă mlădiere...

Soare cald, dă-mi o clipă, dă-mi o zi,
un an, din tine
și am să-ți închin fiecare pas
și am să fiu veșnica ta lumină

Întrebării care zîcnește
în căutările mele
răspunde-i tu cu infinitul tău
și lasă-mi în mîini un chip
care să semene cu așteptatul răspuns.

Raze

De unde vine șirul de gânduri
luminoase
peste noi

împodobindu-ne cu vise și tubiri
pe care le dorim
cu fiecare zîmbet și tremur...?

Înfiorați ne împreună glasurile
în aceeași chemare
în același cîntec
al fantasticului gînd.

IOONA RAUSCHAN

Viitorul pe care îl întâmpinăm

Trăim în epoca celor mai profunde transformări revoluționare din istoria societății — epoca trecerii omenirii de la capitalism la comunism. Marele program datînd din 1848 devine realitate pentru peste o treime din populația planetei noastre; fiecare zi este o nouă afirmare a ideilor Manifestului Comunist, fiecare înfăptuire socialistă este un omagiu adus comunarilor.

Asistăm la o uriașă revoluție științifică și tehnică. Pătrundem în universul subatomic și urmăm navigatori temerari numărîndu-le pașii pe lună.

Viitorul imaginat de cei mai îndrăzneți visători din toate timpurile este prezentul nostru. Ne-a fost dat să fim martorii epocii în care omul învinge în numele tuturor generațiilor anterioare. Sîm primii beneficiari ai acestei ascensiuni și, bineînțeles, participanți cu răspunderile constructorului într-o epocă care soțită, mai mult ca oricînd, efortul conștient al milioanei.

La Plenara C.C. al P.C.R. din 3-5 noiembrie 1971, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia: „... socialismul și comunismul nu pot fi concepute decît ca rezultat al creației istorice conștiente a masei, ca orînduirea în care pentru prima dată în istorie masele se ridică la un nivel superior de înțelegere a necesității, a legilor obiective și acționează în spiritul cerințelor acestora, făurindu-și în mod conștient propriul lor destin”.

Trecerea de la capitalism la comunism constituie un proces revoluționar complex, în care cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare, în alianță cu țărînimea, cu intelectualitatea și celelalte forțe sociale progresiste reprezintă doar începutul urmat de transformări revoluționare cuprinzînd baza tehnico-materială și structura societății, relațiile sociale, modul de existență și de

conf. dr. FRANCISC ALBERT

membu corespondent al Academiei de Științe Sociale și Politice a Republicii Socialiste România

gîndire a oamenilor. Parte integrantă a acestei treceri a României spre comunism, făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate, presupune, de asemenea, crearea unor premise — un grad înalt de dezvoltare a forțelor de producție, cît și a unor premise spirituale, un înalt nivel de conștiință, cu o solidă fundamentare științifică, politică și morală.

Fără a diminua cîtusi de puțin rolul esențial al forțelor de producție în dezvoltarea societății, marxismul evidențiază caracterul activ al conștiinței sociale, capacitatea ei de a exercita o puternică înfrîngere asupra progresului societății. O experiență proprie de peste două decenii de construcție socialistă în țara noastră dovedește valabilitatea și importanța acestei teze marxiste, ceea ce explică întru totul interesul partidului pentru problemele conștiinței sociale, pentru formarea și desăvîșirea noului profil spiritual al omului.

Este cu totul firesc că — în cadrul marii acțiuni de educație socialistă a tuturor membrilor societății noastre — partidul acordă o atenție deosebită tineretului, schimbul următor în șafeta istorică a generațiilor, aceasta reflectînd grija partidului pentru pregătirea, înarmarea urmașilor și, implicit, grija și responsabilitatea pentru viitorul comunist al României.

Între aceste coordonate trebuie să privim și măsurile pentru perfecționarea învățămîntului superior, a pregătirii politico-ideologice a viitorilor specialiști, pentru sporirea valorii educative a procesului de învățămînt în ansamblul lui.

Vitae, non scholae discimus...

O viață care pentru viitori absolvenți, pentru fiecare viitor inginer agronom, zootehnist sau medic veterinar va însemna prezență activă, angajată în înfăptuirea societății socialiste multilaterale dezvoltate în România. O practică socio-istorică în cadrul căreia țara înfăptuiește un grandios program economic și social-cultural.

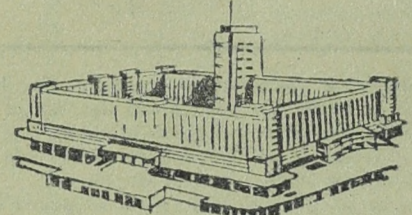
Pentru această practică, pentru această viață se pregătește astăzi studentul. Pentru o activitate în care noua etapă istorică a construcției socialiste din România reprezintă numai începutul; pentru o activitate profesională și civică în care anul 2000 va fi inclus împreună cu primele decenii ale secolului XXI.

Cum va fi acest viitor?

Acum un sfert de veac construim primele exemplare ale tractorului IAR-22, apoi macheta viitorului baraj de la Bicaz. Între timp... a început lucrul la Argeș, la Dunăre și urmează centrala de pe Lotru. Și apoi? Cele mai îndrăznețe prognoze se opresc pe la sfîrșitul secolului, prudență absolut justificată în condițiile actualelor ritmuri de dezvoltare. Un singur lucru este cert: pentru promoțiile de specialiști din anii '70 acest întreg viitor va însemna prezentul. Un prezent trăit în deplinătatea forțelor, a capacității de muncă și creație, un prezent pe cît de admirabil în posibilități pe atît de exigent și sever în calificativele acordate la nenumăratele examene ale muncii, ale vieții. Un prezent în care, mai mult ca oricînd, educația socialistă reclamă însușirea totală a cunoștințelor tehnico-profesionale și politice, pentru că omul acestui prezent va fi, de fapt, nu numai constructorul, dar și cetățeanul societății comuniste.

Vitae discimus... Este o invitație a timpului, a însăși viitorului comunist al patriei.

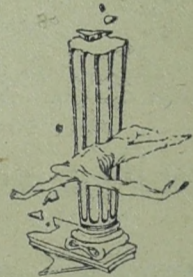
A început... pentru prima dată Gaudeamus a răsunat la 1 septembrie pe șantierul muncii patriotice de la ferma didactică a institutului, unde proaspeții „boboci” ascultă glasul pămîntului. ★ La întii octombrie pe ogoarele Banatului răsună un Gaudeamus mai puternic, un tineresc sprijin dat întreprinderilor agricole de stat dat de studenții anilor I-IV. Rezultatele ne mîndresc. ★ În sfîrșit la unu noiembrie cu palme de karatist, care se obișnuiește greu cu scrisul, ne prîmesc mai luminoase, parcă, amfiteatrele. ★ Tramvaiul 6 circulă tot așa cum îl știți. ★ Bucurie mare

în Piața Unirii — o nouă sală de curs cu 92 de locuri, lumină, spațiu. Mulțumim. ★ Cam mulți repetenți... „dintre sute de catarge”... ★ Adio no-roaie. S-a pavat, în sfîrșit, aleea dintre cîminul 6 și Bulevardul Părvan. ★ Începînd cu anul acesta la Facultatea de agronomie funcționează o nouă secție — Economia agrară. Succes! ★ S-au desfășurat

...PÉLE MÉLE...

surat cu deosebit spirit critic adunările generale și plenarele AS. La ordinea zilei — dezbaterile documentelor Plenarei din 3-5 noiembrie 1971. ★ Foarte interesant! La „casă” — Teatrul secolului XX — vorbește lectorul universitar Traian Liviu Birăescu. În rest ne cam plictisim. ★ Au apărut primele gazete satirice — Urtica agronomică, Satyricon, Reflector, de la care aflăm că se caută un Cincinat Pavelescu și... umor studentesc (spunem noi). ★ Mare bal, mare — la Facultatea de agronomie. Muzică, dans, Miss — Mister. Voie bună printre „boboci”. ★ 5-0 și 4-1 — scoruri obținute de echipa de judo a institutului. Deh! ★ Au apărut primii pensionari la Ferma didactică. ★ Săliile de lectură sînt cam goale. ★ Premieră la Național — Despot Vodă. Ce facem, mergem? ★ Cam dese concertele nocturne ale acelor cîțiva travellingband prin complex. Oare toată lumea doarme liniștită? ★ Maeștrii de la cercurile artistice ale institutului se lasă cam mult așteptați. Să începă!! ★ Lucrările practice încep să aibă un caracter tot mai... practic. Am văzut multe combinate interesante. ★ Hanibal ante „portar” de data aceasta a fost cu o doză serioasă de... lume, lume în singe. ★ S-a vorbit foarte mult despre vacanță. Dar despre sesiune? ★ La reuniunea anuală a cercurilor științifice studentești de la Cluj s-a deplasat o echipă masivă... Numeroase trofee; S. Surlaș — premiul trei, A. Avram — mențiune, D. Bojidar — mențiune, F. Moga — mențiune, I. Dumitrescu — premiul trei. ★ S-au repartizat tezele pentru lucrările de diplomă la anul IV zootehnie. Cam puține la disciplinele de specialitate. ★ Au apărut vrăbiile lingă arteziană. Păzea! ★ În sfîrșit Agraria are un sediu. ★ Prea multe fețe cunoscute în elegantele interioare ale Continentalului. ★ S-au acordat și anul acesta obișnuitele burse excepționale. ★ S-a deschis barul Izvor,

ca să compenseze probabil lipsa inexplicabilă în anul acesta a bufetului cu gustări de la ora 11. ★ Au început, timid, primele surzi ale grupelor, la club. ★ La Student '71 s-a auzit ceva despre o emisiune a noastră. Măi să fie... ★ Foarte frumos arată centrul orașul gătit pentru trecerea în anul care vine. ★ Anticariatul orașului are un sediu mult mai corespunzător. ★ Nu reușim să organizăm nici o excursie. Hai, Dați-i drumul! ★ Se desfășoară în condiții mult îmbunătățite informațiile politice ale studenților. Deci se poate. ★ Despre activitatea sportivă a studenților noștri nu se aude nimic. Ce ne facem cu Mens sana... ★ Asociațiile studentești au acordat și anul acesta ajutoare materiale unor studenți. ★ Phoenix redivivus ★ A apărut Agraria — Oh!

TROMBELDIMBAR

Vin oamenii
în cîmpul satului
greu de legende
și cîmpia îi îmbrățișează

și le șoptește mut și greu
ca rădăcina somnului
și le dezleagă neliniștea
și-i cîntă

în pămîntul patriei
după datină

statui de lumină spre piine
cîntec de amiază.

Cîmp

indiscreții

— luni, ora 16,30, sala de lectură a bibliotecii centrale a institutului — șase studenți;

— miercuri, ora 21,15, sala de lectură a cîminului 5 — doi studenți;

— vineri, ora 21,45, sala de lectură a cîminului 4 — șapte studenți, din care trei în jurul unei mese de șah;

— sala de lectură din clădirea rectoratului — frecvența studenților care consultă literatura de specialitate este de unu—doi pe zi;

În schimb sala de lectură a cîminului 5 se bucură seară de seară de o afluență deosebită, misterul e simplu — televizorul...

Și lucrurile se repetă zi de zi, săptămîină de săptămîină. Date, cifre... Acum apare inutilă o interpretare a lor, fiecare din noi înțelege despre ce este vorba, dar în ianuarie spre sfîrșitul lunii analiza va fi ademenitoare. Atunci SESIUNEA va fi ceva care frige, ceva în stare să creeze tensiuni și emoții. Atunci începe anotimpul nemulțumirilor noastre. Atunci la fiecare ședință de asociație se va ridica cineva și va declara cu așîșată panică: nu avem condiții, săliile de lectură sînt suprapopulate, la bibliotecă cursurile de specialitate sînt imprumutate și nu ajungem la ele, vom cere decanului să modifice orele de evacuare, seara, a săliilor de curs și a celor de lectură, să se modifice ora maximă (sau minimă...) de acces în cîmin, să se modifice, să se schimbe...

Atunci... Dar acum? Aspectul pustiu al săliilor de lectură, nonșalanța în tratarea problemelor profesionale, absențele, lipsa unui program sistematic de lucru — a-

cuza. Verdictul se va da în februarie, atunci vom înțelege prețul timpului irosit, răzbunarea lui dură, care lasă totdeauna urme, minți epuizate, reflectate pe fețe obosite care, vai, cît vor fi de departe de mina de nepăsare abordată acum.

Timpul este ireversibil (cîți au spus-o pînă acum?), iar despre timpul care a trecut nu se poate vorbi decît prin amintiri; dar o amintire trecută, oricît de plăcută ar fi ea, nu poate șterge gustul amar al unei sesiuni ratate.

Acele ceasornicului se rotesc totdeauna numai la dreapta, iar atunci cînd nu o fac se cheamă că ceasul e stricat și asta cere eforturi și iarăși atenție, alt timp pentru a fi reparat.

E cercul vicios în stare să ne încorseteze, timpul irosit care cere un nou timp viitor.

Nu vom spune că naționala de fotbal, măiestria lui Năstase, sau telecinemateca nu trebuie urmărite, dar... aceasta nu îndreptățește superficialitatea, abandonul îndatoririlor noastre, acum, în aceste zile cînd totul se cere făcut sistematic. Pe parcursul semestrului și nu în sesiune se pregătește reușita examenelor. Amintiți-vă cît de mult ne deranjează orice neprevăzut în calculul minuțios pe care îl facem atunci.

Să nu uităm că regretele tardive nu ajută, că decît un regret, o părere de rău, atunci, mai bine o renunțare la aparentele plăceri de acum. Repetiția este mama studiului, dar ca să repeți este indispensabil să reiei ceva...

...Iar vara nu e o soluție.

V. T.

COLEGIUL DE REDACȚIE AL REVISTEI „AGRARIA” UREAZĂ TUTUROR CADRELOR DIDACTICE, COLABORATORILOR ȘI CITITORILOR

la mulți ani 1972

Sensurile angajării noastre

Plenara Consiliului U.A.S. ca și plenarele Consiliilor A.S. din cele trei facultăți ale institutului nostru — care și-au desfășurat lucrările în cursul lunii noiembrie — au analizat activitatea politico-ideologică și educativă a asociațiilor studențești, înscrierea acestora pe coordonatele aplicării ferme a măsurilor stabilite în aceste domenii de către conducerea de partid.

Dezbaterele au evidențiat puternica responsabilitate, hotărârea studenților pe care îi reprezintă de a-și racorda toată priceperea științifică și puterea de muncă programului amplu pe care sînt chemați, asemeni întregii țări, să îl înlătuască.

A fost reliefată semnificația momentului istoric pe care îl parcurgem, sensul prezentului nostru de autentică transformare revoluționară, perioada de adevărată mobilizare generală a colectivității studențești pentru îndeplinirea misiunii de înaltă răspundere a școlii superioare românești.

Propunîndu-și orientarea mai hotărîtă către sporirea exigențelor ideologice în definirea viitorului specialist, plenara Consiliului U.A.S. a scos în evidență necesitatea atragerii mai largi a studenților în rezolvarea programului de activități al Consiliului U.A.S.R., în conceperea hotărîrilor și elaborarea celor mai eficiente soluții care să ducă la realizarea optimă a sarcinilor organizației lor revoluționare.

Plenarele au chemat studenții la angajarea dinamică pe coordonatele efervescente ale prezentului la o participare tot mai activă, la afirmarea inițiativei și entuziasmului pe toate planurile activității universitare.

Plenarele au atras, de asemenea atenția asupra unor deficiențe semnalate în activitatea asociațiilor și au formulat cele mai eficiente căi pentru înlăturarea lor.

În vederea aplicării măsurilor adoptate de plenare revista noastră își propune dezbaterile modului în care se realizează transpunerea lor în viață, măsura în care acestea își găsesc ecou în masa studenților institutului nostru.

Răspunde

FLORIN MOGA, președintele Consiliului A.S. din Facultatea de zootehnie.

Analiza exigentă a activității asociațiilor studențești prilejuită de lucrările plenarei U.A.S. din institutul nostru a dezbătut în spirit critic, combativ, toate aspectele vieții universitare.

În efortul general care vizează realizarea obiectivelor de educare politică și ideologică a întregii studențimi, rolul asociațiilor apare de o importanță deosebită, iar indicele de eficiență a acestuia este dat de creșterea spiritului combativ al fiecăruia dintre noi, de măsura corelării optime a însușirii unei largi baze profesionale cu o educație marxist-leninistă a noastră.

Este motivul pentru care apare justificată critica adusă unor studenți — activiști pentru stilul de muncă defectuos, pentru lipsa de combativitate, pentru formalismul, superficialitatea și neritmicitatea în îmbunătățirea permanentă a conținutului și al formelor activităților educative.

Au fost semnalate cazuri în care activistul de asociație se departaja de colectivitate în chip de sus-pus, situații în care în mod inadmisibil se confundă noțiunea de student-activist cu aceea de activist-student.

Trebuie să fim pătrunși de măreția modelului pe care îl construim, să fim tumultos atrași de orizontul ideilor pe care ni le învederează ideologia partidului de

certitudinea acestora în toate componentele realului nostru material și spiritual.

Această viziune ne aparține și ea privește tot ceea ce ne înconjoară și este rezultatul acumulării în timp al faptelor zilelor noastre cu pasiune și metodă.

În plenarele consiliilor A.S. ale facultăților s-au adoptat planuri de măsuri concrete care neîndofelnic vor duce la îmbunătățirea muncii politico-ideologice și de asociație.

Pe de altă parte, adunările generale ale organizațiilor de partid ca și plenara Comitetului P.C.R. pe institut au fixat ca principal obiectiv perfecționarea întregii activități a asociațiilor, orientarea muncii politico-educative către identificarea năzuințelor, a aspirațiilor și a dorinței de progres a tineretului cu liniile direcționale ale politicii partidului, care sintetizează impresionat căile de definire a constructorului României moderne, înarmat cu vaste cunoștințe politice și tehnico-științifice.

În participarea largă la întreaga activitate de asociație, la cunoașterea realizărilor de însemnătate istorică obținute de poporul nostru ne bucurăm de sprijinul competent al celor care ne educă. Grijei calde a acestora vrem să-i răspundem cu hotărârea noastră de a contribui la consolidarea euceririlor revoluționare de pînă acum, în așa fel încît, eforturile noastre să constituie expresia clară a devotamentului studențimii față de cauza socialismului și comunismului, a încrederii neștrămutate în partid.

Plenara Consiliului U A S din Centrul Universitar Timișoara

Ne bucură că activitatea noastră...

Angajată deplin în climatul de semnificativă efervescență politică și socială care a urmat recente măsurile de conducere de partid privind ridicarea pe o treaptă nouă a activității politico-ideologice și educative, Plenara Consiliului UAS din Centrul universitar Timișoara, a analizat cu spirit combativ, activitatea asociațiilor studențești, măsura în care acestea au acționat pentru perfecționarea calitativă a muncii lor.

Raportul tovarășului Gheorghe Crețu, președintele Consiliului U.A.S. a cuprins un număr însemnat din multitudinea aspectelor vieții universitare timișorene evidențind complexitatea atributelor și responsabilităților pe care liniile de forță ale istoriei noastre noi, le ridică în fața asociațiilor studențești.

Ne bucură că activitatea noastră, munca studenților institutului nostru a fost amplu comentată, că au fost scoase în e-

vidență soluțiile raționale găsite de noi în procesul de îmbunătățire a învățămîntului. Ne bucură de asemenea că lipsurile ne-au fost arătate deschis, tovarășește și, că, ni s-au arătat căile prin care acestea pot fi depășite.

Am fost bucuroși că am remarcat în cuvîntul tovarășului Ioan Bușe, prim-secretar al Comitetului municipal U.T.C. Timișoara o caldă și adîncă înțelegere a vieții noastre universitare și că a găsit soluții pentru rezolvarea laturilor negative semnalate în activitatea noastră.

Aceiași desăvîrșită bucurie ne-a încercat, simțind grija părintească înțelegerea și căldura cuvintelor tovarășului Eugen Pop, secretarul Comitetului de partid al Centrului universitar Timișoara, îndemnul mobilizator de a face totul pentru a ne situa la cotele cerințelor și imperativelor vieții noastre tumultuoase.

CREDINCIO

Certitudini

O undă de firească mîndrie ne stăpînește cugetul și inima, iar gîndul capătă limpezime pe coordonatele măreției politice care intrupe din actual. Trăim o nouă cotă a existenței socialiste, a erei care ne aparține prin mintea și puterea noastră conduse de spiritul noului revoluționar.

Există momente în istorie cînd timpul social își dezvăluie cu maximă claritate sensurile, clipe în care pentru conștiința socială apare rostul unic al existenței, adevărata față a lucrurilor în întreaga ei puritate.

Niciodată spiritul constructiv, expresie a gîndirii marxist-leniniste nu a avut un orizont mai larg, mai matur ca acum, mai plin de realitățile zilelor pe care le trăim. În acest context de acțiune, întreaga noastră activitate e pătrunsă de fiorul sublim al realității; privim viitorul care începe azi deschîzîndu-și cu generozitate porțile, primind creația și munca noastră.

Construim o societate nouă, o societate a muncii și a respectului față de muncă, unde rezultatul eforturilor reprezintă principalul criteriu de apreciere valorică.

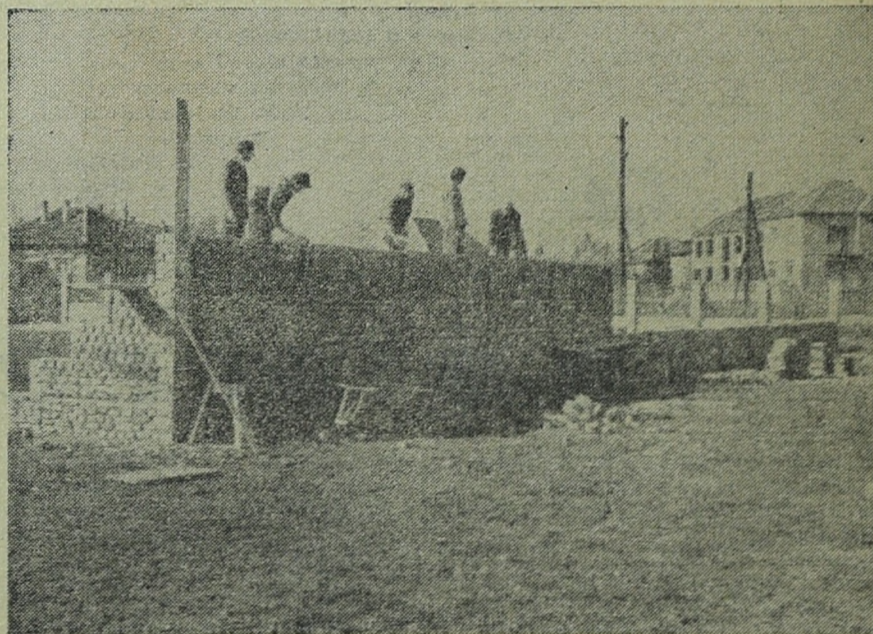
Măreția muncii ne aureolează viitorul de miine, luminînd calca spre certitudini...

Sînt certitudinile noastre, constelații aprinse de cei pe care îi urmăm.

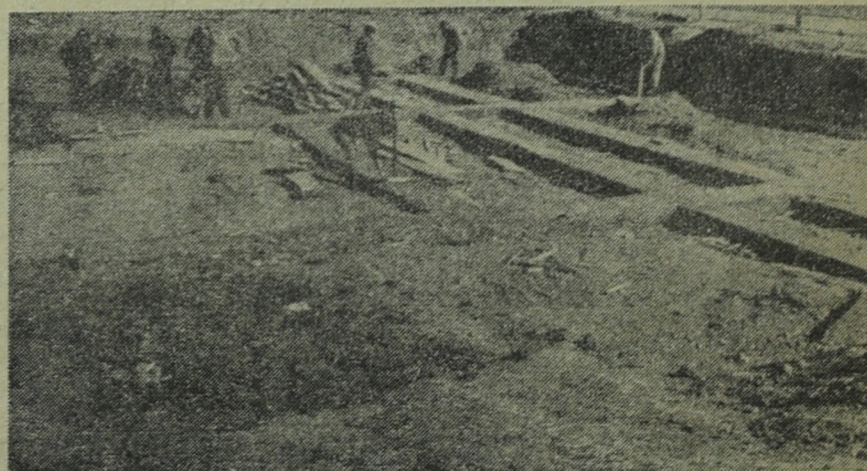
VASILE TOCUȚ

Studenții și-au îndeplinit datoria în mod conștiincios, dînd dovadă de spirit de inițiativă față de problemele pe care le-a ridicat la această dată agricultura. (din scrisoarea adresată de Comitetul P.C.R. al I.A.S. Giarmata, sectorul Mașloc, conducerii Institutului agronomic Timișoara).

Îndeplinirea de către studenți a sarcinilor primite a făcut ca recoltatul porumbului de pe cele o sută de ha să se efectueze la timp și fără pierderi. Pe tarlale-

le repartizate studenților, planul a fost depășit, la aceasta contribuind și munca de calitate a acestora. (din scrisoarea de mulțumire adresată Institutului agronomic Timișoara de către conducerea fermei Beba-Veche).

ACESTUI PĂMÎNT

O metaforă:

Patria în haine de lucru

și cu sufletul și mințea la înălțimea țării, săvârșită în ritmuri vii, certificarea actelor noastre după mișcările pe care le imprimăm proiectului nostru. Nu căutăm în vîrstă o scuză plus de datorie, obligație manifestată de entuziasmul nostru pentru a ne coordonatele fertile de afirmare — care ne aparține. Antrenați în toată viața socială a contemporaneității, încercăm să atingem înălțimile de perspectivă substanțializată a societăților moderne.

În haine de lucru este metafora care o reluăm pentru puterea ei de a ne da un ritmuri clipele, o rescriem și o punem în aplicare cu gândurile noastre și alcătuirile trepidante ale biografiei. Continuăm lumea începută de străbunilor și adusă pînă la noi în memoria acestui pămînt. Traversăm cu încredințată de la un capăt la celălalt platoul prezentului și raportăm totul la istorie după care vor învăța fiii noștri. Astfel, zilele noastre își alungă haina aducînd în jurul nostru calmul și în gravă, în vreme ce ochii le deservind revenind mereu altele.

Și măcar o dată în an, nici în zilele început și sfîrșit, nici în zilele căzute sub somn al zăpezii nu ne desclășăm umnii. Un an dintr-unul ne ascultăm sufletul dornic de a fi demn de înaintașilor.

Și de desăvîrșire, de căutare profesională omenească de a fi noi urcă spre, adînc înfrățită cu dăruirea noastră — mai presus de oboseala care este.

Și dăruirii noastre reface atmosfera asemuită energie creatoare, răsfrîngînd și semnificații însemnate generos

— asemeni direi luminoase pe care o lasă soarele în mersul lui — de caldă recu noastră a slujirii și de către noi a idealului românesc.

La Semeac sau Pecica, la Stațiunea experimentală a Institutului peste tot unde ne-am dat întâlnire pentru a investi eforturi, pentru a prelungi limitele răspunderilor noastre, am obținut prima calificare cerută de locul pe care dorim să-l ocupăm, am simțit bucuria curată a maturizării.

Locurile dăruirii noastre patriotice înțelese drept căutare și alegere de drumuri și cîmpul și întinderile devenite legendare prin dăruirea celor dinaintea noastră, au recunoscut în noi o altă generație, o nouă tensionare și racordare a idealurilor. Aici ne-am văzut antrenați cu neastîmpărul nostru în sensurile acute ale zilelor acestei istorii ale noului pe care îl înălțăm. Aici i-am pătruns înțelesul într-o descifrare care ne-a dat puțînța de a deveni fiecare din noi un altul. Chemați deopotrivă de mîndria și de neistovita energie din noi, ne-am căutat împlinirea prin muncă și, înarmați cu luciditate am străbătut și această încercare prețioasă. Am traversat timpul și am deschis porțile largi ale confruntării cu realitatea ca să înțelegem mai bine spre ce țintă ne îndreptăm.

Poate că am vrut să încercăm o înălțare nouă a vechilor ceîncece de brigadă, să simțim asemeni altor generații tresărîrea singelui sub neliniștea inimii noastre tinere.

Desfășurările viitoare îi răspund coloanele noastre, pașii noștri cadențați, care ne poartă hotărîrea și ardoarea de a ne regăsi mereu în faptele acestor clipe ale marii treceri.

Grija manifestată de-a lungul anilor de către conducerea de partid și de stat pentru continua înflorire a școlii românești, atestă o înaltă răspundere în fața națiunii noastre, care derivă în mod organic din obiectivele fundamentale ale politicii partidului, călăuză care veghează la viitorul patriei la destinul ei.

Măsurile elaborate de Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român din 3-5 noiembrie se înscriu ca un moment de extremă importanță în procesul de formare a generațiilor chemate să ridice patria noastră pe culmile civilizației materiale și spirituale, ilustrînd perspectiva cu care partidul acționează pentru făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și trecerea treptată spre comunism.

Necesitatea obiectivă a acestor măsuri rezultă, mai ales, din aceea că, progreselor obținute în dezvoltarea bazei tehnico-materiale a societății trebuie să le corespundă perfecționarea suprastructurii socialiste a tuturor componentelor acesteia și, în primul rînd, conștiinței revoluționare.

Ele realizează cerințele complexe calitativ superioare impuse în mod obiectiv de etapa de dezvoltare pe care o parcurgem, în care, o coordonată definitorie a învățămîntului este — așa cum sublinia

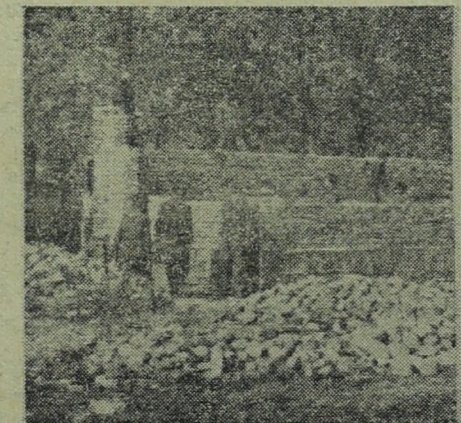
MUNCA - ȘCOALĂ

tovarășul Nicolae Ceaușescu — legarea lui de producție. „Prin legătura strînsă cu producția — arată secretarul general al partidului — universitatea va deveni cu adevărat universitatea poporului”.

Urmînd liniile directoare ale programului elaborat de către conducerea de partid, în Institutul nostru, s-a trecut la aplicarea unui amplu plan de măsuri menite să ridice la o pondere preponderantă munca efectivă în producție ca o constantă majoră a procesului educațional. Înțelegînd prin aceasta o largire a realizărilor năzuințelor tinerești, studenții celor trei facultăți, au intrat, în cursul lunii octombrie, cu tot entuziasmul care le este propriu în această înaltă școală de educație comunistă — munca.

Frecventînd unanim cursurile atotcuprinzătoare școlii a muncii cei 1.046 studenți ai facultăților noastre au prestat un număr total de 22.075 ore, efectuînd lucrări care se cifrează la 457.514 lei.

Sînt cifre care ilustrează înțelegerea de către cadrele didactice a înaltei răspunderi politice și cetățenești, combativitate și spiritul lor creator și o dovadă vie a do-

rinței studenților noștri, de a se înarma cu o concepție temeinică, partinică, de a-și forma conștiința înaintată, revoluționară.

ILIE MARCEL

PLENARA A CONSTATAT

Plenarele asociațiilor studențești pe facultăți și plenara U.A.S. din Institutul nostru au analizat, cu un profund spirit critic și novator, activitatea desfășurată, căutînd căile de intensificare a efortului pentru educarea spiritului combativ al simțului de responsabilitate și pentru creșterea conștiinței comuniste a tinerei generații.

Ideea fundamentală care a străbătut lucrările plenarelor a constat în necesitatea ridicării continue al rolului hotărîtor al acestor organizații revoluționare în sprijinirea întregii activități politico-ideologice și educative spre a promova larg ideologia partidului nostru, politica sa marxist-leninistă, spre a asigura creșterea combativității în lupta împotriva ideologiei, mentalităților și deprinderilor retrograde.

Despre activitatea asociației studenților din Facultatea de zootehnie, plenara a fost informată prin darea de seamă prezentată de Florin Moga, care a scos în evidență rezultatele bune obținute de studenți în toate domeniile de activitate, evidențiînd totodată manifestările de superficialitate și prezența uneori inactivă a asociației în viața și preocupările studenților zootehniști.

Aceleași aspecte s-au desprins și din darea de seamă prezentată de Ion Blaj, președintele Asociației studenților din Facultatea de agronomie. Astfel, asociația nu s-a preocupat îndeajuns de impulsionarea activității profesionale, neluîndu-se măsuri pentru combaterea superficialității în studiu, a lipsei de interes pentru cultivarea dragostei față de meseria aleasă.

Un fapt deosebit de îngrijorător îl constituie numărul mare de repetenți la Facultatea de medicină veterinară (Nicolae Stănescu, președintele Asociației studenților, din Facultatea de medicină veterinară).

În discuțiile purtate pe marginea dărilor de seamă, studenții au dezbătut o serie de probleme majore ale vieții de asociație, aducînd, prin cuvîntul lor, importante propuneri menite să soluționeze deficiențele semnalate. Ei și-au exprimat totală aderență la măsurile adoptate de conducerea de partid, cu privire la îmbunătățirea activității politico-ideologice și educative.

Dintre propunerile făcute, am reținut utilitatea reluării întîlnirilor în cadrul meselor-rotunde la care să participe cadrele didactice și studenții, ca și analiza lunară la nivelul grupelor a modului în care studenții se achită de îndatoririle lor.

Plenara a scos în evidență faptul că asociația trebuie să-și orienteze activitatea în sensul muncii cu fiecare student în parte, în direcția creșterii conștiinței acestora ca atribut necesar în procesul de desăvîrșire a viitorului specialist.

Plenara a relevat de asemenea nivelul ideologic scăzut al unor studenți, necesitatea stringentă de îmbunătățire a formelor de activitate menite să lărgescă orizontul de cunoștințe social-politice.

În cuvîntul său, Iulian Pușcă, președintele Consiliului U.A.S., a evidențiat importanța unei mai raționale utilizări a timpului liber, subliniînd totodată necesitatea vitalizării activității cercurilor științifice studențești, rolul acesteia în formarea deprinderilor practice și a gândirii creatoare.

S-a atras atenția asupra slabei activități a clubului studențesc, arătîndu-se că, în viitor, este necesar să se organizeze programe mai atractive, mai pline de conținut prin cuprinderea unui număr cit mai mare de studenți în cadrul brigăzilor artistice.

Plenara a considerat de asemenea ca necesară o mai strînsă legătură a asociațiilor cu consiliul profesoral, în vederea rezolvării în timp util a tuturor problemelor.

În cuvîntul său, tovarășul prof. dr. Octavian Popa, prorectorul Institutului, a arătat că materializarea educației comuniste se realizează printr-o conștiință ridicată, prin dăruire și muncă, printr-un înalt spirit critic și combativ.

Sînt atribute pe care studenții Institutului nostru le dețin. Ee au fost evidențiate de entuziasmul sincer dovedit, de aportul pe care l-au adus și-l vor aduce la construirea noului edificiu al Institutului, ca o expresie a mulțumirii față de grija părintească a conducerii de partid și de stat, pentru destinele generației tinere.

IULIAN SILVIU FRANGULEA

ILIE CIOCAN

BUPT

12 din 26

În ziua de 13 octombrie 1971, la centrul de practică Pecica, studenții anului II de la Facultatea de zootehnie, dăruindu-se muncii cu întregul lor elan tesc, cu toate forțele lor, au obținut realizări cu adevărat exemplare. În această singură zi ei au recoltat 43.800 kg legume.

Patru vagoane de roade ale muncii strînse de mîinile lor tinere într-o singură zi O zi a entuziasmului și a cunoașterii, a pasiunii și eficienței a vibrației lor prești de a fi utili societății.

Așteptăm de la creatorii de frumos opere emoționante despre viața și preocupările noastre

Caracterul de profundă principialitate marxist-leninistă a programului de îmbunătățire a activității politico-ideologice și cultural-educative, elaborat de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, rezidă din excepționala sa importanță teoretică și practică, din spiritul său propulsor menit să asigure ridicarea conștiinței oamenilor la înălțimea exigențelor societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Înfăptuirile din domeniul producției noastre de bunuri materiale au fost însoțite în anii construcției socialiste de realizări ale unor opere artistice competitive în raport cu valorile altor culturi, bunuri spirituale adăugate la comorile lăsate de înaintași, opere inobilate de faptele mărețe ale zilelor pe care le trăim.

În același timp însă considerabile energii și mijloace materiale s-au irosit în lucrări care nu se ridicau la dimensiunea majoră a timpului nostru, opere rămase în afara vieții, dincolo de perspectiva perpetuu redimensionată a realităților românești.

Conceptul de artă nu poate fi despărțit de gradul de responsabilitate socială a creatorului, de năzuința artistului de a comunica prin adevărurile colțului de lume în care a fost zămislită — cu semenii săi cu visele sale.

Indicațiile limpezii, dinamizatoare, date de secretarul general al partidului, conferă fiecărui artist repere certe pe drumul întotdeauna anevoios al creației, iar dezbaterile la care aceștia erau chemați să participe rămân deschise pentru fiecare dintre noi, un colocviu la care ni se cere în egală măsură și nouă să răspundem în chip comunist, cu sinceritate și curaj, cu fermitate principială și voință de adevăr.

Este cunoscut că una din formele cele mai eficiente de difuzare a modelului etic pe care îl propune o societate este, fără îndoială, arta, arta militantă angajată în care valoarea etică, politică și estetică formează un tot unitar.

Imaginea României dinamice în plin proces de construcție a societății socialiste multilaterale dezvoltate și de afirmare a prestigiului său internațional a prilejuit creatorilor realizarea unor opere pe linia celor mai bune tradiții de activare a conceptelor morale, de îmbogățire a conținutului lor.

Cu toate acestea, deși direcțiile pe care cinematografia noastră și-a structurat materialul factual a constituit-o coordonata morală a reflectării prezentului și aceea a redării unor caractere devotate cauzei revoluționare pînă la jertfa supremă, totuși, filmul românesc datorează — încă — opere inspirate din stringenta actualitate, mai are de descoperit adevărurile emoționante ale zilelor noastre.

Este ideea față de care precizarea atitudinii noastre civice apare necesară.

Ordinea calitativă a cinematografiei — filmul de dezbateri

Stimularea gândirii, atitudinii și pasiunii umane, participarea la colocviul în care umanității i se cere să răspundă la întrebările conștiinței sale este ceea ce notă răște suveranitatea cinematografului față de celelalte arte surori.

Filmul, cu puterea sa de a dezbate, de a pune cu acuitate în centrul atenției problemele majore ale existenței a traversat în scurta sa istorie mode, a aprobat atitudinilor ori le-a respins, revenind însă de fiecare dată la aspirațiile care l-a definit încă de la începuturile sale.

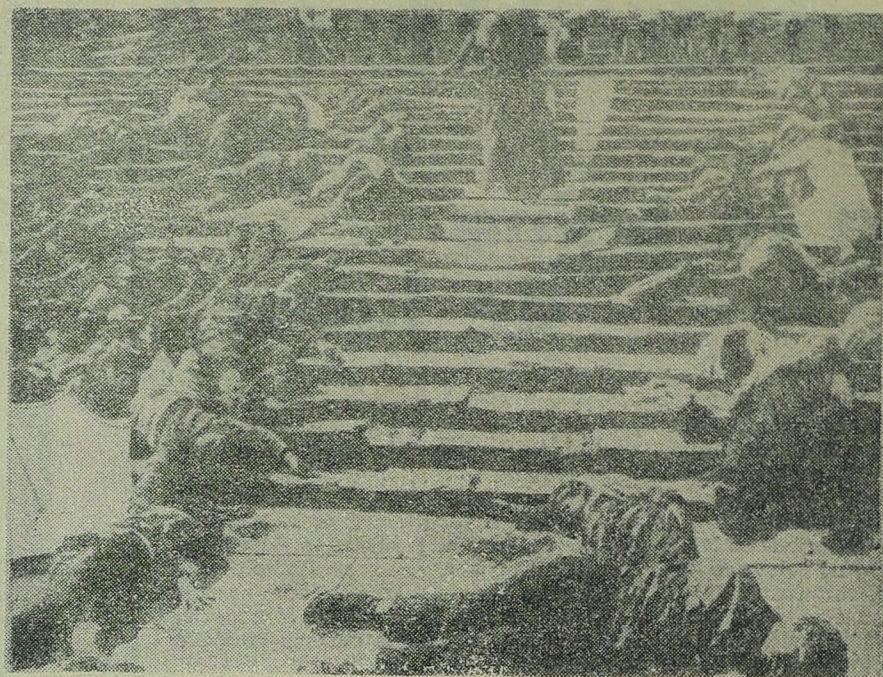
Respectându-și, așadar, condiția de artă autentică — chiar dacă din cînd în cînd a rămas la pura descripție figurativă preschimbîndu-se în generator de decizii și asocieri anodine — cinematograful

a rămas totuși pînă la urmă arta capabilă să descifreze aproape documentar realul, să pledeze pentru afirmarea sensurilor și semnificațiilor acestuia.

Or, a medita și a formula atitudinilor față de acest real înseamnă angajare, implică responsabilități de exponent nemijlocit, capabil să pună spectrul în situația de a accepta sau a respinge principiul, de a refuza tot ceea ce duce la denaturarea condiției umane.

(VASILE TOCUT)

Pus în situația de a cultiva responsabilități față de destinul omului, al societății, al ideilor înalte, cinematograful s-a împus ca mentor capabil să transmită fidel

întreaga complexitate a mesajului vehiculat. A recurs pe rînd la concentrarea ori la dilatarea metaforei, la subtilități între mit și adevăr, rămînd față de fiecare însă într-o perfectă stare de reversibilitate, astfel încît să-și păstreze puțința de a invita la reflecție.

(TRAIAN COSTI)

Orson Welles afirma că prin posibilitatea de sugestie și distanțare estetică a aparatului, față de progresia dramatică a

filmului, față de obiectul pur considerat... fluxul narativ al filmului se poate desfășura în afara imaginii și fără ca ea să devină suportul unor simboluri vulgare...

Acestea sînt elementele care mi se par ca fiind capabile să creeze cinematografului posibilitatea convertirii faptului cotidian în semnificativ ca substanță integrală a sa. De aici decurge puterea acestei arte de a dezbate, de a crea ipostazele interpretării etico-filozofice și de participare la descifrarea realului surprins.

(JULIAN FRANGULEA)

Să ne amintim de **Crucișătorul Potemkin** de puterea acestui mare film de redimensiona faptele și lumea, să ne gîndim la sugestia de contradicție dintre o epocă sortită dispariției și timpul nou care venea să o înlocuiască.

Să ne amintim de **tinerii minioși** în fruntea cărora se afla Lindsay Anderson, de filmele lor. **Privește înapoi cu minie, Singurătatea alergătorului de cursă lungă** sau **Viața sportivă**, în care portretele morale ale personajelor devineau subiectul filmului, în care atitudinea și reacțiile eroilor devineau suportul unor opoziții sub raport social.

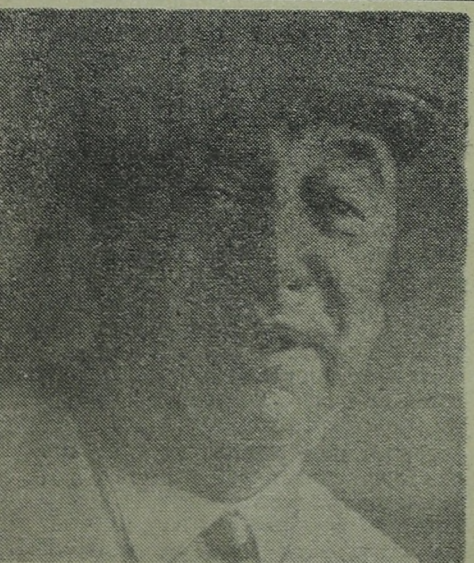
Să ne amintim de **Lupenii noștri**, de **Patru pași de infinit**, de **Setea**, de conținutul lor care dirija conștiința fiecăruia dintre noi către respectul față de lupta apărătorilor ideilor de progres.

Să ne amintim de comunistul care se autodefinia traversînd drama crezului său în **Cer senin**, să nu uităm generozitatea și puterea de dăruire a eroilor din **Nouă zile dintr-un an**, luciditatea partinică a acestor adevărați eroi, în stare să urnească pînă și timpul.

N-am putut fi martori neutri nici la **Un cartof, doi cartofi**, n-am putut refuza invitația de a interpreta sensurile exacte ale realităților sociale care conferă un curs anacronic celor mai imediate raporturi dintre albi și negri — într-o lume pe care filmul o prezenta în mod exemplar.

(FLORIN LASLAU)

În ce ne privește însă, este surprinzător faptul că cinematografia noastră s-a făcut datoare filmului de dezbateri. **Diminețile unui băiat cuminte, Apoi s-a născut legenda, Subteranul** sînt filme legate definitiv de spiritul combativ care ne este propriu, atît în ce privește substanța narativă cît și prin ansamblul ge-

PABLO NERUDA

premiul NOBEL pentru
literatură

OOOOOOO

Decernarea, în acest an, a premiului Nobel pentru literatură poetului chilian Pablo Neruda, a însemnat pentru Academia suedeză prilejul de a cinsti un suflet generos și neliniștit, o inimă deschisă către lume, o mare poezie a unui tot atît de mare poet.

Pentru o mai apropiată cunoaștere a operei lui Pablo Neruda, de către cititorii noștri, ne-am adresat tovarășului lector universitar Traian Galeru, care ne-a pus la dispoziție nota biografică alăturată, la întocmirea căreia s-a folosit de articolul publicistului Claude Couffon — Pablo Neruda — Prix Nobel pour littérature, apărut la 9 noiembrie în Les lettres francaises.

Pablo Neruda s-a născut într-o modestă familie de feroviar, la 12 iulie 1904, în Chile — țară cu vegetație luxuriantă și dezolante aridități, cu oameni pătimași în ura și dragostea lor, cu sărăcia de tristă tradiție a țărănilor, cu mizeria neagră a celor fără lucru, cu marile sale vinturi care aveau să-i răscolească copilăria și primele vise de adolescent.

Copil timid, fiul feroviarului privea bicele ploii care mistuiau în văzduh miraje sublime de plămuri homerice, torrenții care inneau totul — satul, calea ferată, copacii pădurii. Nu știu — va spune poetul mai tîrziu — de unde a apărut poezia din iarnă sau din fluvii.

Primele versuri le-a publicat sub numele său adevărat — Ricardo Naftali Reyes. Abia în octombrie 1920 el și-a ales ca pseudonim numele unui poet ceh pe care îl admira și a devenit astfel Pablo Neruda. Urmează la Santiago de Chile institutul pedagogic pentru a deveni profesor de franceză, timp în care scria mult — trei, patru sau chiar cinci poeme pe zi.

Își publică prima carte **Crepuscular**, în 1923, la Santiago. Dar nici această bucurie și nici prietenia cu unii artiști și scriitori, cum a fost aceea cu **Alberto Rojas Jimenez**, directorul ziarului **Claridad**, nici luptele politice și sindicale în care se angajase nu au pîdut dărîma zidul singurătății sale.

O perioadă deosebit de fecundă pentru

creația sa, va începe în 1927 cînd poetul a fost numit, pe rînd, consul la Rangoon, Colombo și Batavia. Aici descoperă rînele morale ale unei lumi putrezind sub acțiunea alcoolului, a drogurilor și anarhiei, incapabilă de a scutura lanțurile exploatarei coloniale, lume în agonie care va constitui fondul volumului **Reședință pe pămînt** (1933) pe care Ilya Ehreburg îl numea ca fiind o istorie a veritabilei morți care se ascunde printre oameni.

Este momentul care marchează trecerea poetului spre maturitate, spre o nouă sinteză a existenței sale lirice, cînd, după epuizarea căutărilor în universul de sublim a avut revelația destinului omenesc, necesitatea de a coborî în stradă, de a propaga prin versurile sale, demnitatea omului.

În 1934, Neruda este numit consul în Spania. Căldura umană pe care poetul solitar o aștepta o găsi aici în prietenia cu **Federico Garcia Lorca** și mai ales cu **Rafael Alberti**, pe care îl va lua, mai tîrziu, martor în al său **Cîntec general**.

A fost o epocă fericită. În 1935 poetul se instala în casa florilor pe care **Rafael Alberti** și **Maria Tereza** o închiriaseră pentru el. În cîteva luni scoate revista „**Calul verde**”, în care se descoperea un nou poet — **Miguel Hernandez**. **Singurele fluvii ale Spaniei sînt poezii** — declara Neruda cu bucurie.

Fericirea însă i-a fost de scurtă durată. La 19 august, cădea prima picătură de

merat de căutările și neliniștile personajelor.

Avem așadar reperatele unei identificări a filmului cu însăși realul nostru, filme

care vorbesc din interiorul acestuia despre el. Avem reperatele filmului care învinge imaginea pe propriul său teren luminând-o prin conștiința noastră mai presus de orice.

(VASILE TOCUȚ)

Avem reperatele și așteptăm filme capabile să ne supună propriile judecăți unui autocontrol critic care să ne ajute în a

estima valorile aparținătoare lumii noastre socialiste.

Iar calea pe care cineștii o au de armat pentru îmbunătățirea conținutului

ideatic al producției cinematografice își află convingătoarea întruchipare în cuvintele rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu la consfătuirea cu creatorii din domeniul cinematografiei: „Sub conducerea partidului, poporul nostru făurește o lume nouă, în centrul căreia stă omul cu nevoile și năzuințele sale, împlinirea aspirațiilor sale multiple, materiale și spirituale“.

arta monumentală atașamentului la istorie

Artele plastice concentrează într-un spațiu limitat proporții și ritmuri, un timp materializat căruia îi dă adâncime și permanență. Piatra atinsă de dalta artistului se preschimbă în frumusețe tulburătoare.

Între pictură, grafică și gravură — arta monumentală mi se pare că având o forță de vehiculare a ideii pe care o încarnează superioară celorlalte categorii de artă, un avans în dialogul cu masele largi

Sprîjinindu-se pe o tradiție ale cărei începuturi și temelii vin din îndelungata istorie a neamului nostru și culminând cu ideile de progres și înălțime, devenite palpabile în opera lui Brâncuși, arta monumentală românească este chemată astăzi să rememoreze istoria, să ilustreze dinamismul viu al zilelor noastre, să contureze în imagini sintetice fiecare treaptă urcată de poporul constructor al socialismului, alăturându-se astfel, prin monumente durabile, dorinței noastre de frumos.

Consider că inefabilele proporții pe care marele nostru Brâncuși le-a inclus în opera sa — cu adevărat monumentală — magia ritmului interior al lucrărilor sale, ca rod al unei imense concepții artistice, au avut rolul de dimensionare a ființei noastre a viziunii noastre estetice.

Dacă ne gândim numai la seria coloanelor care a culminat cu aceea ridicată la Tirgu Jiu, în memoria eroilor gorjeni, ne convingem că arta monumentală poa-

te deveni o forță, o putere, care, în cazul marelui Brâncuși adevărate simțăminte ale adânc patriotice ale acestuia, spiritul de atașament la istorie al artistului.

Într-o monografie consacrată lui Brâncuși, Carola Giedion Welcker scria: „La Brâncuși, o seninătate orientală transcende dualitatea natură-spirit, figurativ-nonfigurativ, dînd, simplu, un suflet obiectului și făcîndu-l transparent... Uneori Brâncuși rechemă în auz cîntecul

popular al patriei sale... sau rustica sa casă, în care un obicei secular amestecase cu trunchiurile aspre de pădure, elemente formale de arhitectură religioasă. Vocea lui căpătă atunci un accent particular, căci, oricît ar fi devenit sculptor parizian, păstrase sufletul țărănesc și dirzenia. Provincia sa naturală, Valahia carpatică, ale cărei granițe, opera sa, le depășise de mult, rămînea, în ciuda oricărei universități, un ferment activ în viața lui“.

Asemeni acestuia, creatorul contemporan de artă monumentală, are alături de sociolog, de omul politic, rolul de a crea conștiințe active, progresiste ca dovadă a alăturării sale la istorie.

Arta monumentală se impune ca o necesitate de exprimare și comunicare a epocii contemporane. Pentru aceasta însă, artistul monumentalist este chemat să se apropie de frământările oamenilor din jurul său, de realitatea noastră efervescentă. El trebuie să fie un artist-cetățean, iar aspirațiile sale trebuie să fie comune cu ale oamenilor care vor beneficia de arta sa.

FRANGULEA

Societatea noastră are nevoie de o artă care să o exprime în toată complexitatea ei, să aparțină nu numai generației de azi, ci și celor care vor urma.

Pagină realizată de: N. BADIILESCU

Eu

Orice asemănare cu el nu este cu totul și cu totul întâmplătoare.

Primul cuvînt pe care l-a rostit a fost Eu. Mama l-a privit la început îngrijorată, dar s-a liniștit înțelegînd că băiatul ei este un fenomen. Mai tîrziu cînd el, și-a rotit ochii în jur, se zice, că, a văzut cum iarba crește numai pentru el, că pomii au început să fremete din rădăcini pînă în virful mugurilor cînd a trecut el, că florile cîntau în culori și parfum numai pentru el (ba într-o seară le-a auzit cum îi rosteau chiar numele).

Acum — spune mămica lui — e băiat mare. Acum tramvaiul nu oprește în stație decît pentru el și oricine ar încerca să urce înaintea lui... nu vî speriați, nimeni nu a reușit pînă acum. Biblioteca nu funcționează decît pentru el și tot pentru el s-a deschis sala de lectură în care are voie să facă ce pofteste... Da. Vrea să doarmă — doarme. Are de discutat ceva — nu se jenează. Ii e foame — mîncîncă liniștit, poate puțin indignat pe cei care nu-i urează poftă bună (dar pentru aceasta nu se îndoiește că se va îngriji facultatea și va pune două așeze mari — POFTĂ BUNĂ și SOMN UȘOR).

... Apoi strada. Srada nu e decît a lui. Simte asfaltul tresărînd sub piciorușele-i gingașe, simte cum toată lumea își spune gîtită de emoție, iată-l pe el. Da. Și el se lasă privit, măcar atît să le ofere și lor, bieții de ei, ei care nu vor ajunge niciodată studenți.

Dar sufletul... Are un suflet bun, un suflet curat de ingeraș. Sufletul lui, numai al lui, larg și înșelegător.

Ieri și-a comandat o statuie. Marmoră albă cu reflexe de sîdef. Vrea să o așeze la intrare. Iși dorește nepieirea și ar vrea să citească pe fața fiecăruia emoția cînd va depune buchetul cel mare la piedestalul statuii din marmoră albă înălțată de el, pentru el.

TRAIAN COSTI

sînge pe poezia lui Neruda. De atunci poetul se află pretutindeni unde este nevoie de a apăra Republica Spaniolă. Devine cîntărețul tragic și răzbuțător al umanității prin Cîntecul general, făurit cu toate armele și uneltele sale poetice. Cîntecului general îi urmează Ode elementare, și între 1954-1959, Plecări în larg și întoarceri, opere în care omul și societatea apar central. De altfel universul nerudian e dominat de sentimentul plenitudinii inimii sale de poet care surprinde realul social ca preponderent al artei. El comunică revolta pe care orice nedreptate i-o declanșează unui interlocutor universal în care cuvintele se amplifică și se valorifică plastic pe fondul unui ritm grav. Pornirile generoase, tensiunea umană și patosul revoluționar se revarsă ca un fluviu enorm, trecut prin expresia simplă, prin cuvînt și imagine directă către conștiințele tuturor oamenilor.

Procesul făuririi personalității lui Pablo Neruda, asemeni istoriei poporului său, a fost plin de urcușuri și întotdeauna biruitor, pentru că, anii și vîrsta cu experiența sa unică i-au oferit profunzimi apropiindu-l tot mai mult de oameni. În aceasta stă marele merit al laureatului instituției Nobel, în aceasta și în apropierea sufletelor amenești prin cunoașterea reciprocă îndeplinită cu strălucire de poezia acestui ambasador chilian al înțelegerii.

Pablo Neruda

Sonetul al

șasesprezecelea

Eu te iubesc pe tine fărîma mea de lut,
Că în imensitatea preriei de planete
Nu am o altă stea. Și nesfirșitul absolut
Ești tu, cea hărăzită în toate să-l repet.

Tu porți în marii ochii tăi sticlire
Venind din constelații invinse pîn-la mine
Și drumurile toate sub alba piele-s dire
De meteor lăsate din alte lumii cînd vine.

Raze de lună nouă sint șoldurile tale
Fiorul gurii calde, răsplată arzătoare
Ca miera dulce-n umbră, ca luminoase
pale.

Cu inima incinsă de jar luat din soare
Sărutul meu urmează conturul făcliei tale,
Astru abia zărit, columbă mic, zare.

traducerea de TRAIAN GALERIU
și NICOLAE BADIILESCU

Căsuța poștală

Nicolae Bogluț. Iți salut gestul colegial, dincolo de care descifrez frînturile de gînduri bune pe care le păstrezi față de școala în care te-ai format, față de foștii tăi profesori. M-am înfrățit spontan cu mîndria ta de a scrie despre un fost student al institutului nostru, despre medicul veterinar Florin Luca. M-am înfrățit cu sentimentele tale de admirație pentru el și le-am transcris cu toată căldura.

Îl felicit și îți mulțumesc.

Simion Groza. Ne propui o luptă corp la corp cu... poluarea, care probabil, atunci cînd te atinge — precum toga lui Brutus — te simți alesul zeilor. Aș fi de părere, ca data viitoare, să ne sugerezi cum, de pildă, am putea, ca purtînd ochii în spate să putem citi.

I. R. În afara celor tipărite deja ne-au plăcut multe altele. Reține totuși că între inteligență și fantezia sublimului există un proces de sinonimare care creează imaginea artist-că. Toate acestea și notele de pe manuscrise — pentru încrederea pe care o avem în tine.

G. C. Cred că cea mai mare tristețe a unui om i-o aduce descoperirea în sine a unui alt om, care, cu cruzimă rafinată

și simț subtil al umorului, îi scoate la iveală motivele tristeții sale.

Deci, noroc Găbeață și la mulți, mulți ani.

Anonim. M-ai pus în mare încercătură, omule-fără-nume, cerîndu-mi să inițiez o rubrică de sport. Știu multe lucruri. Am învățat din cărțile de școală ce este o pîrghie și pot demonstra originea liniei într-un punct. Înțeleg fiziologia senzației și mecanismul gîndirii dar nu cunosc o iotă din istoria fotbalului.

Îți promitem totuși că, deși acest început pare deja ostent, mă simt entuziasmat intrat în competiția neliniștilor croniciari sportivi (poate pentru că îl simt aproape pe zgomotosul v. t., care pe manuscrisul despre neîntrecutul Năstase, a notat indicația f. important — să se găsească spațiu!).

Rodica Maria Chelemen. Am descifrat cu greu manuscrisele tale. Nădăduiesc totuși să fi reușit exact. Verifică!

N. B.

URCUȘ

Foșnete luminoase
Îți însoțesc urcușul obosit
pierdut în fugile nopții
și în miinile firave
care dănuiesc
pe claviatura pianului.

RODICA MARIA CHELEMEN

sport

M

Jos pălăria

Citeam nu de mult că, Daily Telegraph, alcătui-
ind o foarte grăbită ierarhie printre așii tenisului
mondial, îl rezerva lui Ilie Năstase un modest loc
zece. Cu tot subiectivismul pe care orice fel de a-
semenea clasament îl conține, m-am intristat. Con-
sideram că Ilie Năstase a fost nedreptățit.

A urmat însă cea mai fantastică performanță
din tenis, victoria care a sfidat pareă faptul de a

A

În cunoscuta revistă NATURE din 5 noiembrie
1971, Francis Crick prezintă un model general pen-
tru cromozomii organismelor superioare. Modelul
sugerează existența a două tipuri de ADN cromoz-
momial și anume: ADN globular — care are re-
giuni neperechi pentru control și o mai mică frac-
țiune de ADN fibrilar al cărui rol este de a codi-
fica proteina.

agraria

G

Trei cercetători japonezi, lucrind în problema
conversiei chimice a rășinii de pin în compuși bio-
genetic activi, au reușit sinteza a patru stereozom-
eri ai acidului 4 beta, 10 alfa — dimetil — 1, 2, 3,
4, 5, 10 — hexahidrofluoren — 4 alfa, 6 — dicarbo-
xilic. Unul din stereozomerii prezintă o importanță
deosebită în medicină. Avind un pronunțat gust
dulce, el vine să îmbogățească lista substanțelor
naturale și de sinteză folosite ca înlocuitori ai zahă-
rului.

agraria

A

În serul sanguin al unor alergici s-a identificat
un factor de sensibilitate al țesuturilor. Este vorba
de imunoglobulina Ig E — ca. Cercetările asupra

agraria

PRIMUM RIDERE

— Dragă, tu sporai îngrozitor noaptea.
— Nu-i adevărat!
— De unde știi?
— Am stat o noapte trează ca să mă aud și nu am
sforăit nici o clipă.

LA ȘEDINȚĂ
Tovarăși! Iau cuvântul în numele colectivității și
aș vrea să mă refer la o problemă personală.

— Dragă Ionele, i-am spălat pantalonii lui Gigel
și i-au rămas scurți...
— Spală-l și pe Gigel!

— Dumnezeuastră sînteți autorul acestor versuri?
— Da.
— Încîntat, să vă cunosc domnule Shaw, vă cre-
deam mort.

— Tăticule, ce este aceea o sirenă?
— Cum să-ți explic... O ființă care e jumătate

agraria

I

agraria

am citit că..

... o pină-mai-ieri respectată coțofană din gră-
dina zoologică din Londra, a învățat — de la paz-
nicul pe umarul căruia îi plăcea să stea — pe lin-
gă cele câteva cuvinte respectuoase pe care le a-
dresa vizitatorilor și citeva... grosolăunii.

Alarmată, direcțiunea grădinii, a hotărît inter-
narea coțofanei și pedepsirea paznicului necuviin-
cios.

... păianjenul numit „croitorul din Singapore” își
face pinza în toate cazurile din 44 de raze în jurul
căruia țese spirale între care distanțele sînt de 7,93 mm
(cea mai mare) și de 0,79 (cea mai mică).

agraria

Colegiul de redacție

VASILE TOCUȚ — redactor șef, TRAIAN COSTI
— redactor șef adjunct, IULIAN FRAGULEA — re-
dactor, MARIA POPOVICI — tehnoredactor.
Lector univ. TRAIAN GALERIU, asist. MIRCEA
GOIAN, asist. MARIA NEGRĂ, asist. MARIA
SPINEANU, AGATA SZUNASZ, ION ZAMFIRO-
IU, VALERIU TABARĂ, ILIE CIOCAN, PETRU
MITROI, DANUȚ BUDIȘTEANU, CONSTANTIN
CÎRLIG — studenți.

Secretar general de redacție, NICOLAE BĂDILESCU.

Adresa redacției — revista „Agraria”, In-
stitutul Agronomic Timișoara, Piața Unirii
1/a, tel. 3-24-20, 3-24-21.

fi fost omis dintre capii de serie ai marelui turneu
de la Wembley pentru că în fața lui Năstase tre-
buie să își scoată pălăria pînă și cele mai celebre
rachete profesioniste din lume — Emerson, New-
combe, Laver...

A fost greu. A fost acea memorabilă cursă de
urmărire din court-ul special amenajat la Pierre de
Coubertin, veritabil maraton de tenis, în care
bunul nostru Năstase a fost necruțător. Irascibilul
Richey, tenacele Kodes, forcemanul Graebner, ele-
gantul Franulovici și Smith, marele Smith, cîștigă-
torul premiului F.I.L.T., au fost nevoiți să-l recu-
noască. Au părăsit terenul cu fruntea sus (mai puțin,
poate, Richey), fuseseră învinși de un mare cam-
pion și asta devenise o mîndrie.

Amintiți-vă gestul lui Stan Smith după acel
passing-shoot care a încheiat o finală posibilă doar
o dată la zece ani.

Păstrez și acum clasamentul acela... Ilie
Năstase pe locul al zecelea.

modului de acțiune a acestora ar putea duce la ela-
borarea unor noi modalități de tratament.

Apariția rezistenței față de produsele fitofarma-
ceutice și cerința ocrotirii artropodelor auxiliare

Miniaturi

Impune din ce în ce mai mult aplicarea combaterii
integrate a dăunătorilor. Aceasta necesită cunoștin-
țe aprofundate asupra biologiei dăunătorilor și ar-
tropodelor utile, precum și asupra relațiilor dintre
acestea într-un anumit mediu, existența unor me-
tode sigure de prevenire a creșterii și scăderii
populațiilor dăunătorilor sub influența organismelor
utile și a factorilor abiotici.

La Institutul de sinteză organică al Academiei

femeie și jumătate pește.
— Da? Și care parte fluieră?

— Ce părere ai de legea a doua a lui Mendel?
— Strict personală!

— Ce fel de cerc ai desenat pe tablă?
— Cerc rotund!

— Cunoști această formulă?
— Numai din vedere!

publicitate

— Pierdut timp prețios în hol la „Conti”, găsi-
torului felicitări...

— Vind index, trei sesiuni, ca nou. Adio!

— Vind una colecție completă „muștrări” cu și
fără „advertiment”. Zilnic la cofetăria „Nufărul”!

— Pierdut una sută de lei, aducătorului recom-
pensă mare...

— Balic, vind convenabil bon frizer, personal
am fost tapat...

— Formația „Trosck — pock” vinde urgent chi-
tare, stație de amplificare cu solist cu tot.

— Pierdut tramvai Piața Libertății. Declar nul.

Insectar

ORIZONTAL :

1. Formațiune cu rol tactic, caracteristică insecte-
lor; — Boală la albine 2. Stadiu de dezvoltare la
insecte; — Savant francez care a studiat viața albi-
nelor. 3. Blid fără fund; — A vedea. 4. Ion Bar-
bu; — Insulă norvegiană; — Usturoi (reg.). 5. In-
sectă din ordinul ortoptere, care aduce uneori pa-
gube semănăturilor; — Mină fără un deget. 6. O-
raș în Uniunea Sovietică; — Insectă bizuitoare
(pop.). 7. „Regele...” plesă de W. Shakespeare; —
Riu în Moldova. 8. Insulă de corali; — Sint (reg.);
— Ca și cîmpul troerit. 9. Plantă din familia gram-
mineelor mult cultivată în China; — Insectă din
ordinul coleopterelelor care trăiește în lemn. 10. Mă-
reție. 11. Fluturi care zboară în timpul zilei; — A-
firmație. 12. Prefixul egalității? — Pasăre mică
al cărui penaj este de culoare galben verzui și care
își face cuibul în scorburi.

VERTICAL :

1. Se mai numește „fluturele de varză” și are a-
ripile de culoare albă pătate cu negru; — Cioră.
2. Fluture cu aripile albe cu nervuri negre; — Ac-
tor în final! 3. Prefixul lui trei; — Gîndac care
atacă culturile de cartofi. 4. Secol; — Pronume
personal; — Vechii greci. 5. Plantă bienală cu ră-
dăcina cărnosă, asemănătoare cu ridichea; — O-
raș în Algeria; — Onomatopeea căderii. 6. Con-
structori de roți (pl.). Făuritori de roți; — X. 7.
Fluture care se adăpostește în căpșele de fîn; —
Riscant pe dreapta. 8. Magmă revărsată în timpul
erupțiilor vulcanice; — De dimineață pînă seara!

Nu, Ilie Năstase e campionul campionilor, făt-
frumosul nostru modern (cum l-au numit gazetarii).

Omaha, Richmond, Hampton, Wembley, Paris —
tot atîtea succese ale lui Ilie Năstase. Ilie Năstase
cel purtat pe meridianele globului de maestrul său
Ioan Țiriac. Ilie Năstase descoperitorul fanteziei
Năstase, a stilului Năstase, a jocului Năstase.

Năstase a devenit sinonim cu tenis, Năstase în-
seamnă campion. O lume îl admiră. A fost primul
împreună cu Ioan Țiriac de președintele Nixon, la
Paris a venit să-l vadă, pentru că „joacă foarte
bine” primul ministru francez, domnul Jaques
Chaban Delmas. Îl admiră o lume pentru că e
Năstase cel mare, pentru smash-ul său fulgerător
pentru viclenia lob-ului său, pentru formidabilul
reflex în execuția mingilor scurte și a passing-
shoot-ului. Îl admiră Smith pentru că la Năstase
totul e artă... Rubinstein cum ar zice Țiriac.

ANTEU

de științe a R.S.S. Letone s-a creat un preparat care
încetinește procesele de oxidare a produselor
alimentare. Printre altele, cu ajutorul lui se poate
păstra mai multă vreme carotina în făina de iarbă.

În urma analizelor chimice efectuate s-a consta-
tat că unele produse fitofarmaceutice care sînt con-
siderate ca toxice — devin în plantă și mai otră-
vitoare. Așa, de exemplu, este insecticidul Dieldrin
care sub influența luminii și microorganismelor se
transformă în fotodieldrin, foarte periculos pentru
om.

Rubrică realizată de STELA SIMON

Damian Ureche

Refuz în doze mici

Dezlegat ca din batistă
M-am urcat plîngînd în șa
Miriam — mi-am zis prea tristă
Față vreau să fiu da, da.

Știu acum pînă și norul
Cum se crește, numai tu
Veșnicie-mi spui că-s orbul
Pentru care da e nu.

Și mai știu că fapte bune
Vrînd să fac un nor sau tu
M-ai opri din slăbiciune
Să vă spun e da sau nu.

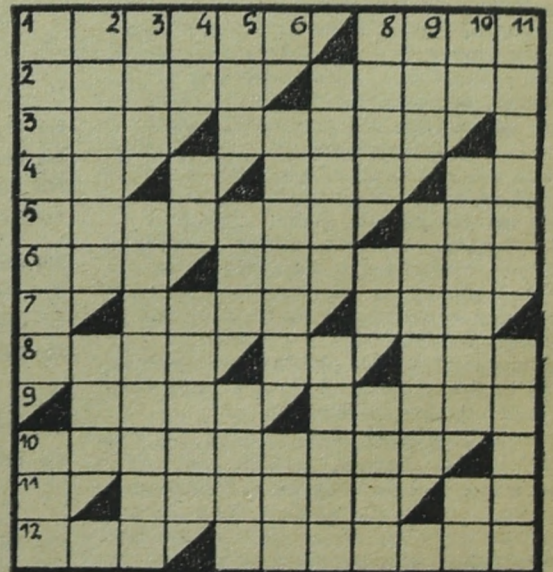
De-aia-ți zic eu amăruie
Nesfîrșită spaimă a mea
Leit motiv pe care suie
Umbrele lui nu și da.

Vrei să mor sorbind fintina?
Nu pot. Ce m-aș face cu
Andromeda, Carmen, Dana
Și cu da și nu și nu.

N-am decît să îmi iau cordul
Și-atîrîndu-l iar la șa
Am să bat cîmpii ca surdul
Între polul nu și da.

Pretext parodie de BLANCA DIONIS

— Fragment dintr-o operă (pl.). 9. Fluviu în Uni-
unea Sovietică; — Plantă din familia leguminoase.
10. Cer; — Care apar odată pe an; — Prima pe
portativ. 11. Legat de aer; — „... de baltă” specie
de gîndac, de culoare neagră, cu picioarele adapta-
te la înot.

Cuvinte rare: ONA, AI, IRO, IAZA, ISO, SBA,
OBI.

ILIE CIOCAN

anul III, Facultatea de medicină veterinară